

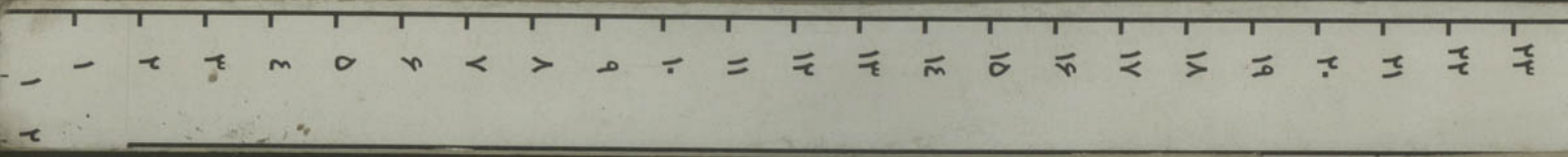
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

VIC9

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

VIC9

۱۲۱۴

۱۰۵

بسم الله الرحمن الرحيم

روایت کرده است حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب
از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و الله وسلم که فرمود که نازل
شد جبرئیل و من نماز میکردم در عقب مقام پیچون فارغ شد
از نماز استغفار میکردم خدای عزوجل را برای امت و طلب آمرزش
میسوادم بواسطه امت خود جبرئیل علیه السلام گفت یا محمد صلی
من ترا که بسیار حرصی خواهی که حق تعالی بامت تو بخشد

مکن

حضرت پیغمبر فرمود که گفت ای برادر من تو می دوست من دوست
امت من یا موزمین دعای که بعد از من مراد کند باز دعا پیغمبر
علیه السلام گفت وصیت میکنم ترا اینکه بفرمای با بت خود رو بگردان
ایام بضر یعنی سه روز هم و چهار روز هم و باز در هر از هر ماه وصیت
میکند که بفرمائی با بت خود که بخوانند این دعای شریف بزرگوار این
دعایت که برکت این دعا فرشتگان عرش را بر داشته اند
برکت این دعا من از آسمان بر زمین می آید و از زمین آسمان میرود
و این دعا نوشته شده است بر درهای بهشت و بر حجرهای بهشت
و بر کنگرهای و باز دعا بر آن کجند میشوند خلائق در روز قیامت

بامر پروردگار و کسی که بخواند این دعا از اقامت تو بر میدارد خداوند
عزوجل از انکس عذاب قبر را و این میگرداند از فرغ اکبر یعنی از عذاب
روز قیامت که خوفناکترین روزهاست و نگاه میدارد حق تعالی
برکت این دعا انکس را افتهای دنیا و آخرت و کسی که بخواند این دعا
نجات میابد از عذاب آتش جهنم پس بضمیر صلی الله علیه و آله و سلم
از جبرئیل چه ثواب دارد خواننده این دعا جبرئیل علیه السلام فرمود
یا محمد پرسیدی از من چیزی را که من قدرت ندارم بر وصف کردن
آن و نمیداند قدر این دعا را مگر خداوند تعالی یا محمد اگر بگردد در
روی زمین قلم و ذریاها از روی زمین مرکب شود و خلائق کل

نویسنده

نویسنده شوند نمیتوانند ثواب خواننده این دعا را نوشتند و بخواند
این دعا را بنده و اراده داشته باشد که از او بگذرد مگر آنکه از او
میگرداند خداوند تعالی از بنده را و خلاص میگرداند از خواری بندگی
و بخواند مجموعی مگر اینکه میکشاید سجده و تعالی هم او را فرم
او را و نمخواند حاجتمندی مگر آنکه روا میگرداند خدای عزوجل
حاجت انکس را در دنیا و آخرت و نگاه میدارد انکس را از مرگ فجأة
یعنی ناگاه مردن و از سهول قیامت و فقیری دنیا نجات میدهد
و اعطا میکند در آخرت با و شفاعت کرد بر او روی از خنده ناله
میگرداند یعنی او را خوش شود و خوشحال میگردد و داخل بهشت

اورا بدو التسم و ساکن میکردند او را در غرفه های بهشت و می
 پوشانند و از اظهای بهشت که هرگز کهنه نمیشود و کسی
 روزه بگذرد و بخواند این دعا را میشود برای او خدای عزوجل ثواب
 جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و ثواب برهیم خلیل الله
 و موسی کلیم الله و عیسی و محمد صلوات الله علیهم جمعین جمع فرمود
 که من تعجب کردم از بسیاری چیزهایی که جبرئیل علیه السلام یاد کرد
 از فضیلت این دعا و شرف و بزرگی این دعا و ثواب خواننده این دعا
 پس گفت جبرئیل علیه السلام با محمد کسی نیست از امت تو که بخواند این
 دعا را در مدت عمر یک مرتبه مگر آنکه بر می آید در روز قیامت

ده روز

و صورت او میدرخشد از قیل ماه تمام پس مردمان میکنند
 کیست این ای پیغمبر است یا فرشته است ملئکه میکند که نه
 پیغمبر است و نه فرشته است بلکه بنده ایست از بندگان خدا
 خوانده است این دعا را در مدت عمر یک مرتبه پس خدا تعالی او را جزیر
 کرامت کرده و بزرگ کرده پس گفت جبرئیل با محمد کسی بخواند در عمر
 خود پنجم مرتبه حشر میکند روز قیامت و من بر سر قبر ایستاده
 و بمانست براق از بهشت و من ایستاده ام تا آنکه سوار شود بر آن
 براق و پانزدهمین آید از آن براق تا بهشت و همیشه در بهشت حوا
 بود و حساب بر وی نیست و در حساب کی پیغمبر و حضرت ابو هریره ^{رضی الله}

خواهد بود و منضم آنم که حق تعالی خواننده این دعا خواهد مرد و خواه
زنی باشد عذاب نکند و اگر چه گناهان او بدست بر باشد از کفر یا
و فطره یا زنی و بر دل در خندان و عدد خلایق از اهل بهشت بود
و امر می کند حق تعالی بخواننده این دعا که نویسد آن برای او شود
حج نیکو و عمره که قبول شده باشد آن حج و عمره و کسی که بخواند آن
در وقت طهارت داشته یعنی وضو داشته باشد و بخواند آن
که پیغمبری در خواب می بیند و تو او را بشارت میدهی بهشت
و کسی که رسنه و تشنه و نیاید چیزی را که بخورد و بیاشامد یا
انگه بماند پس بخواند این دعا را خدای تعالی بکشد آن را و هر

بنا

تنگی او را و طعام میدهد و سیراب میکند او را و بر می آورد
حاجت های دنیا و آخرت آنکس را و کسی را چیزی او را ندیده باشند
یا بنده او را که بخته باشد پس بر خیزد و وضو گرفته چهار رکعت یاد
رکعت نماز بگذارد در هر رکعتی حمد یک مرتبه و قل هو الله دو مرتبه
هرگاه که سلام دهد بخواند این دعا را و بگذارد این دعا را پیش رو
یا زیر سر پس خدای عزوجل از بنده او صالحی بر می گرداند هر که تائب
دعا و اگر کسی از دشمن خود بترسد و بخواند این دعا را میگرداند حکما
عزوجل او را در پناهی که قدرت نداشته باشد دشمن بر او و بخواند
قرضاری میگرداند آنسان میگرداند بر او آذای قرض را و بر می آورد

مطلب او را کسی که بخواند این دعا بر بیماری شفا می باید بکشد این
 دعا را بخواند منده مومنی که مخلص باشد از خدای غریب و جلای بر کوه
 هر آینه حرکت میکند از کوه باذن الله تعالی و کسی که بخواند این دعا را
 بنیت خالص بر آب روان بسته میگردان آب و تعجب مکن از فضل
 این دعا انجیر را یاد کردم از برکت این دعا بدستی که اسم اعظم درین
 دعا هست و هر کاه که بخواند خواننده این دعا را میشوند ملنگ و چین
 و این دعا می کند خواننده این دعا را و حق تعالی عای ایشان را قبول
 میفرماید پس کسی که ایمان آورده باشد بخدا و رسول خدا و باین دعا پس
 باید که غشی در دل او نکند در پس بدستی که روزی میدهد حق تعالی

عزیز

هر کس را که میخواهد بغير حساب و کسی که بخواند و در حفظ
 کند یا نسخه این دعا را داشته باشد باید که بخل نکند بوسه نکند
 سه مرتبه فرمود که بخواند این دعا را در جنگی مگر آنکه ظفر بافتن بکند
 این دعا بر دشمنان نمود و کسی که بخواند این دعا را می بخشد با و نور الهی
 در روی او و اسان میگرداند بر او هر مشکلی را حسن روی میگوید
 چندان فی وصف این دعا را شنیدم که قدرت بیان کردن آن ندانم
 اگر خواننده این دعا بر ند پای خود را بر زمین هر آینه حرکت میدهد
 زمین را و سبحان لله میگوید که وای بجال کسی که قدر این دعا را
 نداند پس کسی که بشناسد و بداند حومه این دعا را که آیت میکند

خدا تعالی هر سختی اول و اسان میکردانده کارهای اول و نگاه

میدارد اول از هر چیزی که باید از وحدر کرد و دفع میکند از همه

بدی و نجات می دهد اول از هر بیماری و استراحت میدهد و نازل

میکرد انداز و هر غم و هم را پس بیا موزید و موخته کرد ایند ازین دعا

را بدرستی که درین دعا چیزی بسیار هست دعای صحیفه

ایلیست سبحان الله العظیم و بحمده سبحان الله من الله ما

اقدرة و سبحان الله من قدر ما اعظمه و سبحان الله من اعظم

ما اجله و سبحان الله من جلیل ما ابحده و سبحان الله من

ما جید ما ازره و سبحان الله من روف ما اعزه و سبحان الله

من

من عزیز ما اکبره و سبحان الله من کبر ما اقدسه و سبحان الله

من قدر ما اعلاه و سبحان الله من عال ما اشناه و سبحان الله

من سنی ما ابهاه و سبحان الله من بهی ما انوره و سبحان الله

من صبر ما اظهره و سبحان الله من ظاهر ما اخفاه و سبحان الله

من حقی ما اعلمه و سبحان الله من علم ما اکرمه و سبحان الله من

کریم ما لطفه و سبحان الله من لطیف ما ابصره و سبحان الله

من بصیر ما اسمعه و سبحان الله من سمیع ما احفظه و سبحان الله

من حفیظ ما املا و سبحان الله من ملي ما اوفاه و سبحان الله من

وفی ما اعناه و سبحان الله من نعمی ما اعطاه و سبحان الله من

۹

مَحْطٍ مَا أَوْسَعُهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ وَسْوَاعِ مَا اجْرَدُهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ
 جَوَادِ مَا أَفْضَلُهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ فَاضِلِ مَا انْعَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ
 مُنْعَمِ مَا أَسَيَّدَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ سَيِّدِ مَا أَرْحَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ
 رَحِيمِ مَا أَشَدَّهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدِ مَا أَقْوَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ
 قَوِيٍّ مَا أَحْكَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمِ مَا أَبْطَشَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَاطِشٍ
 مَا أَقْوَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَوِيٍّ مَا أَدْوَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ دَائِمِ مَا أَفْرَدَهُ
 وَسُبْحَانَهُ مِنْ فَرْدٍ مَا أَوْحَدَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ فَاحِشٍ مَا أَحْمَدَهُ وَسُبْحَانَهُ
 مِنْ مَحْمُودٍ مَا أَمْلَكَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا أَوْلَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ
 وَجِيٍّ مَا أَعْظَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمِ مَا أَحْكَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ كَامِلٍ

مَا أَشَدَّهُ

مَا أَمَّه وَسُبْحَانَهُ مِنْ تَامٍ مَا أَعْجَبَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَجَبِ مَا الْفَرَدَهُ
 وَسُبْحَانَهُ مِنْ فَخْرٍ مَا أَبْعَدَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَعِيدِ مَا أَقْرَبَهُ وَسُبْحَانَهُ
 مِنْ قَرِيبٍ مَا أَمْنَعَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مَانِعٍ مَا أَعْلَبَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ
 غَالِبٍ مَا أَعْفَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَفْوٍ مَا أَحْسَنَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ
 مُحْسِنٍ مَا أَجْمَلَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ جَمِيلٍ مَا أَقْبَلَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَابِلٍ
 مَا أَشْكُرُهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ شَاكِرٍ مَا أَعْفَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَفْوَرٍ
 مَا أَكْبَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَجَبَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ جَبَّارٍ مَا أَدْرَبَهُ
 وَسُبْحَانَهُ مِنْ دَرِيٍّ مَا أَقْضَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مَاضٍ مَا أَنْقَذَهُ
 وَسُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذٍ مَا أَرْحَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ مَا أَخْلَقَهُ وَ

سُجْدَانَهُ مِنْ خَالِقِ مَا أَقْبَهُهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ قَهَّارِ مَا أَمْلَكَهُ
 سُجْدَانَهُ مِنْ مَالِكِ مَا أَقْدَرَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ قَادِرِ مَا أَوْعَدَهُ وَسُجْدَانَهُ
 مِنْ رَفِيعِ مَا أَسْرَفَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ شَرِيفِ مَا أَرْزَقَهُ وَسُجْدَانَهُ
 مِنْ لَذِيقِ مَا أَقْبَضَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ قَابِضِ مَا أَبْطَطَهُ وَسُجْدَانَهُ
 مِنْ بَاسِطِ مَا أَهْدَاهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ هَادٍ مَا أَصْدَقَهُ وَسُجْدَانَهُ
 مِنْ صَادِقِ مَا أَبْدَاهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ بَادٍ مَا أَقْدَسَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ
 مَا أَطْهَرَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ طَاهِرِ مَا أَرْكَاهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ رَكِيبِ مَا
 أَبْقَاهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَعْوَدَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ عَوَادٍ مَا أَظْهَرَهُ
 وَسُجْدَانَهُ مِنْ فَاطِرِ مَا أَوْهَبَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ وَهَّابِ مَا أَنْوَبَهُ

وَسُجْدَانَهُ

سُجْدَانَهُ مِنْ قَوَّابِ مَا أَسْخَاهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ سَخِيٍّ مَا أَنْصَرَهُ وَسُجْدَانَهُ
 وَسُجْدَانَهُ مِنْ صَبِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ سَلَامٍ مَا أَسْفَاهُ
 وَسُجْدَانَهُ مِنْ شَافٍ مَا أَنْجَاهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ مُنْجِمِ مَا أَبْرَأَهُ وَسُجْدَانَهُ
 مِنْ بَارٍ مَا أَظْلَمَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ طَالِبِ مَا أَدْرَكَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ
 مُدْرِكٍ مَا أَسَدَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَعْطَفَهُ وَسُجْدَانَهُ
 مِنْ مُعْظَمٍ مَا أَعْدَلَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ عَدْلٍ مَا اتَّقَنَهُ وَسُجْدَانَهُ
 مِنْ مُبْقِرٍ مَا أَحْكَمَهُ وَسُجْدَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَكْهَلَهُ وَسُجْدَانَهُ
 مِنْ كَفِيلٍ مَا أَشْهَدَهُ وَسُجْدَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَمِيدُ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ دَافِعُ كُرْبَلَاءِ
وَهُوَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ دعا بی دیگر روایت کرده شده
است از حضرت امام المومنین و امام المتقین علی بن ابیطالب
علیه السلام فرمود که عمر صلی الله علیه و اله تعلیم کرد بنی
دعا را و فرمود که حفظ بکنم خود را با این دعا در هر ساعتی ^{سپه}
هر سخت و سستی و فرمود که تعلیم بکنم بچنانترین بعد از من
و فرمود که جدا نکرده ام از خود این دعا را مدت عمر تا وقتی که بخند
برسم یعنی تا وقتی که از دنیا رحلت کنم و فرمود که بخوان این دعا را
در هر صبح و شام بین بد رستی که این دعا کفایت از کجیهای

عش کین ابی بن کعب انصاری گفت یا رسول الله چه چیز است
ثواب و مزد خواننده این دعا پیغمبر ص فرمود یا ابی ساکن شو
کز این علما یابی نمیکند که وصف کنند زیادتیههای مرتبه و بزرگی
صاحب این دعا را در نزد خدای تعالی پس گفت ابی بددم و ما
فدای تو باد یا رسول الله بیان فرمای و حدیث کن ثواب این دعا را
حضرت عمر ص تبرسم فرمود و گفت بد رستی که آدمی زاد جز بر
است بر یافتن چیزی که از او منع کرده باشند زود باشد که خبر
بدهم بشما پاره از ثوابهای این دعا اما صاحب این دعا در وقت
که بخواند این دعا را تشار می کنند بر خوبیها را از آسمان تا زمین

و نازل میگردد اند حق تعالی بر او تمکین و وقار و آرام و سپوشاند
او را رحمت و نسیبانشان برای این دعا انتهای غیر عرش و از برای
این دعا خانه ایست در حالی عرش مثل خانه زنبور عسل و نظر
میگردد حق تعالی بخواننده این دعا و کسی که سه مرتبه بخواند این دعا
نی طلبد از خدای جل و علا چیزی را از خریدن یا از فروختن مگر آنکه روا
میگرداند و بر می آورد و مطلب او را و نجات میدهد او را از
عذاب قبر و میگرداند سینه او را گشاده و تنگی سینه او را زایل
میگرداند و در قیامت سوار میگرداند او را بر شتری از گوسفند
پس می ایستد میان دست پروردگار عالمیان یعنی آنکه در حالی

شاهین

می ایستد که قدرت خدا خاطر او کرده به بزرگی و کرامت هر
هر چه تمام تر و میگوید حق سبحانه و تعالی ای بند من فرود بیا
در بهشت بجز جاک خواهی یا آنچه می که از برای این دعا هست بیشتر
از کرامت ها و زیاده ها را نب که ندیده است هیچ چشمی و نشنیده است
هیچ کوشی چنان مرتبه ای که از خاطر هیچ کس نگذشته و وصف
نمی تواند کرد زبان هیچ وصف کننده پس سلمان گفت یا رسول الله
بیشتر بفرما از ثواب این دعا که بگرداند حق تعالی مرافدای تو
حضرت فرمود که ای اباعبدالله بخوان کسی که مراد پیغمبر کرده که
اگر بخواند این دعا را بر دیوانه عاقل میگرداند و اگر بخواند بر کسی

که نافرمان و عاق بد و مسادر باشد خدا تعالی صالح و فرمان
 بردار میگرداند در ساحت و اگر دعا بکنند زنی که در بر ناید
 هر آینه آسان میگردد بر او زایدن و بیرون می آید و لا اوز و ت
 از طرفه العین با سلمان بخواند کسی که مراد پیغمبری فرستاد که
 هیچ بنده نیست که چهل شب از شبهای جمعه این دعا را با خلایق
 بخواند مگر آنکه حق تعالی بیامرزد جمیع حقوقی که میان او و خلایق
 باشد و میان او و پروردگار باشد یعنی هر چیزی که در ذمه و گردن
 او باشد خدا تعالی او را میبخشد و بخواند کسی که مراد پیغمبری ^{ست}
 که هیچ کس از دعا و امر آنکه بیرون میکند الله تعالی از دل او با

در

و همهها و مرضها بلی با سلمان کسی که خدای عزوجل را بخواند این دعا
 پس بخواند در جای خود و امید ثواب داشته باشد بر می آید ^{ند}
 صبح فی از دعا هزار فرشته از کرب و یون که رویهای ایشان
 بهتر باشد از ماه چهارده و آفتاب پس سلمان گفت یا رسول الله
 ای بخواندن این همه ثواب میدهند پیغمبر ص و فرمود یا سلمان خیر
 میدهم بتوان ثواب این دعا بدیشتر و بزرگتر از آنکه خبر داده ام
 اما بشرطی که بکسی خبر ندهی سلمان گفت ای ایا امر میکنی بپنهان
 کردن از حضرت که نه امر به پنهان کردن از من میکنم از این ^{ست}
 که مردم دست از عمل بردارند و اعتماد نکنند بر این دعا سلمان

وَقَفَّ مَا أَفْقًا فَقَامَتِ السَّمَاوَاتُ طَائِفَاتٍ بِأَمْرِهِ وَأَسْتَقَرَّتْ
 الْأَرْضُ بِأَنْبَارِهَا فَوَقَّ الْمَاءَ نَجْمًا بِنَافِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى
 الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى فَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الرَّافِعُ
 الْمَاضِعُ وَالْمَاضِعُ الْمَافِعُ وَالْمَاعِزُ الْمَازِلُ وَالْمَاضِعُ
 الْمَاضِعُ وَالْمَاضِعُ الْمَاضِعُ وَالْمَاعِزُ الْمَاضِعُ
 مَدْلُجٌ لِيْلٌ أَعَزَّتْ وَلَا مَانِعٌ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مَعْطِيٌّ لِمَا مَنَعْتَ
 وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كُنْتَ إِذْ لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ مِمَّا تُشْبِهُهُ وَالْأَرْضُ
 مَدْحِيَّتُهُ وَالسَّمْسُ مُضِيئَتُهُ وَاللَّيْلُ ظُلْمٌ وَالنَّهَارُ نُضْوٌ وَلَا
 مَجْرِيٌّ وَلَا جَبَلٌ رَاسٌ وَلَا نَجْمٌ سَارٌ وَلَا قَمَرٌ يَنْبُتُ وَلَا رِيحٌ تَهْبُ

يَا رَسُولَ اللَّهِ خَبِرْهُ مِنْ حَضْرَتِ فَرْمُودِ بَلِي كَمْ نَجْوَانِ دَارِ عَالِ
 وَدَرَمَدَتِ عَمْرُ كَاهِ كَبِيرِهِ كَسَدِ بَرِ مِيرْدِ رَازِ شَبِ بَارِ وَرِي كِ
 اِزْدِ عَارِ خَوَانِدِهِ وَتَوْبِهِ نَكْرَدِهِ بِمِيرْدِ كَرِ حَوْفِ عَالِي مِي سَرِ زِدْ كَاهِ
 اَوْ رَا بَكْرِ وَخُودِ وَبَجَشِشِ خُودِ وَجُودِ خُودِ دُعَا اِيْلَشْتِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْمُبْدِي الْمُدَبِّرُ
 بِالْقُدْرَةِ وَالْخَلْقِ مِنْ عِبَادِهِ بِسِتِّ شَبِيرِ الْأَوَّلِ غَيْرِ مَضْرُوفِ
 وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمِ الرَّبُّ يَتَبَّعُهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ فَطَرَهُمَا وَمَبْدَعَهُمَا خَلْقَهُمَا بَعْدَ تَرْوِيهِ

وَالْأَرْضِينَ

وَقَفَّ مَا

وَالسَّحَابُ دَسِكٌ وَالْبُرْقُ يَلْمَعُ وَالرُّوحُ تَنْفَسُ وَالطَّائِرُ يَطِيرُ

وَالنَّارُ تَوَقَّدُ وَالْمَاءُ يَطْرُقُ كَيْفَ كُلِّ شَيْءٍ وَكَفَيْتَ كُلِّ شَيْءٍ

وَقَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَابْتَدَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَغْنَيْتَ وَأَفْقَرْتَ وَ

أَشَقَّتَ وَأَخْبَيْتَ فَتَبَارَكَتَ يَا اللَّهُ وَعَالَيْتَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ الْحَمْدُ لَكَ وَأَمْرُكَ فَالْحَمْدُ لَكَ وَعَلَيْكَ نَاوِدٌ وَكَيْدٌ عَرِيسٌ

وَعَدْلُكَ صَادِقٌ وَحُكْمُكَ عَدْلٌ وَكَلَامُكَ هُدًى وَوَجْهُكَ

نُورٌ وَرَحْمَتُكَ وَسِعَتْهُ وَعَقْلُكَ عَظِيمٌ وَفَضْلُكَ كَثِيرٌ وَ

عَطَاؤُكَ لَنْجَزِيلٍ وَجِبَالِكَ مَبِينٌ وَإِنْ كَانَ كَيْدٌ عَيْنِي وَبِأَسْكَ

شَدِيدِي وَمَنْعَكَ لَمْ يَكُنْ مَوْضِعَ كُلِّ شَاوِي حَاضِرٍ كُلِّ مَلَا

س

سَهِي كُلِّ حَاجَةٍ مَفْتِيحٌ كُلِّ حَرَمٍ غَيْبِي كُلِّ مَسْكِينٍ حَضَنٌ كُلِّ

هَارِبٍ أَمَانٌ كُلِّ خَائِفٍ حِرْزٌ الصُّعْفَاءُ كَثْرَةُ الْفَقْرَاءِ مَوْجِعُ الْغَمِّ

مُعِينُ الصَّالِحِينَ ذِكْرُ اللَّهِ رَبَّنَا اللَّهُ الْأَهْمُ نَكْفِي مَنْ قَوْلُكَ ^{عَلَيْكَ}

وَأَنْتَ جَارٌ مِنْ لَدُنِّكَ وَتَضَرَّعَ إِلَيْكَ عَصَمَةٌ مِنْ اعْتَصَمَ بِكَ

مِنْ عِبَادِكَ نَاصِرٌ مِنْ اتَّصَرَ بِكَ تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنْ اسْتَغْفَرَكَ

جِبَارُ الْجَبَابِرَةِ عَظِيمُ الْعِظَمَاءِ كَبِيرُ الْكِبَرَاءِ سَيِّدُ السَّاطِطَاتِ

مَوْلَى الْمَوْلَى صَرِيحُ الْمُسْتَضْرَجِينَ مَفْعَسُ غِيٍّ الْمَكْرُوبِينَ مَجِيبُ

دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَسْمَعُ السَّامِعِينَ أَنْصِرُ النَّاطِرِينَ أَحْكَمُ

الْحَاكِمِينَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ خَيْرُ الْعَافِينَ قَاضِي

جَوَائِجَ الْمُؤْمِنِينَ مَغِيثَ الصَّالِحِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ
 وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ أَنْتَ الرَّزِيقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ
 وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا الْمَسْأَلُ وَأَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَخِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ
 وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا
 الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنَا الْمَرْجُومُ وَأَنْتَ الْمُعَافِي وَأَنَا الْمُبْتَلَى
 وَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطَى عَلَيْكَ
 بِالْأَسْوَإِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَرُّو وَالنَّيْكَ الْمَصْبِرُ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَغَفَرَ

۵

لِي ذُنُوبِي وَاسْتَقْرَ عَلَى عَيْبِي وَافْتَحْ لِي مِنْ ذَلِكَ حَسَبًا وَ
 رِزْقًا وَسِعًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ دُعَائِي بِكَ رَوَيْتَ
 كَرِهَ سَلْمَانَ أَنْ حَضَرَتْ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٌّ بِنُورِ طَالِبِ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ فَحَضَرَتْ فَرَمُودَ لَهُ بِعِزِّ صِدْقِ اللَّهِ عَلَيْهِ فَرَمُودَ كَمَا عَلِيَ الرَّكْبِي
 بِخِوَانِ خُدَايَ غَرَّجِلَ بِأَبَانِ دُعَايَ بَرَاهِنِي كَمَا خَتَمَهُ مِشْوَدَانِ هَمِ
 وَبِحَيِّ أَنْكَبِي كَمَا مَرَّاهُ بِعِزِّ مَرِي فَرَسْتَادَهُ الرَّكْبِي بِخِوَانِ دُعَا
 بِرَابِ جَارِي كَمَا مَنَعَ انْتِخَاصَ شَهْرِي سَاكِنِ سَبْكَرِ دَانِ
 تَلْخَاوَانِ دُعَاوِي وَبِكَرْدِ وَبِحَيِّ كَسْبِي مَرَّاهُ بِعِزِّ مَرِي كَرْدِ
 الرَّكْبِي كَمَا سَهَمَ بِأَنْتَبَهَ بِأَشَدِّ وَبِنَابِ جَبْرِ الرَّكْبِي وَبِأَشَا

دین بخواند از دعا حق تعالی او را اطعام میکند و سیراب
میکرداند و بحق آنکسی که به پیغمبری فرستاده است هر اگر کسی
بخواند از دعا بر کوهی که میان او و موضع که اراده رفتن او
دارد هر آینه آن کوه شکافته میشود تا خواننده این دعا بگذرد
و بحق آنکسی که مراد پیغمبری کرده اگر دعا کند یا از دعا بر دیوانه زائل
میکردد و توانی او و بحق آنکسی که مراد پیغمبری کرده این دعا را بخواند
این دعا بر زنی که در زاید هر آینه اسنان میکند اند خداوند تعالی
بر او زاید نهد و بحق کسی که مراد همه بخواند که اگر خانه خواننده
این دعا در میان شهری باشد و آن شهر را آتش برفتند و بسوزد

درین

هر آینه نجات میابد از آتش و میسوزد خانه او و بحق خدای که در
پیغمبر کرده اگر دعا کند یا از دعا چهل شب جمعه می از دست حق
سجانه و تعالی هر کلهی که میان خواننده این دعا و او میان باشد و اگر
چه زنا باند در خود کرده باشد و قسم بانکسی که مراد پیغمبر نموده که اگر
کسی بخواند از دعا بر پادشاهی ستم کننده که از او ترسان باشند
خدای عزوجل بیکرداند از پادشاه مراد طبع خواننده و بحق کسی
که مراد پیغمبری نموده که اگر کسی بخواند این دعا را در آشنای خوانند
از خواب ببرد او را برمی انگیزاند حق سجانه و تعالی به هر حقی
ازین دعا هزار فرشته از ارواح طینتین که رویها ایشان بهتر

از ماه واقفان باشد هفتاد مرتبه که استغفار می کند بجهت
خواننده دعا و بنویسد از برای او حسنات و بلند گرداند
در جنات او را سلمان گفت که گفتیم یا امیرالمؤمنین اینهمه دعا
نخواننده این دعا میدهند پس حضرت امیر علیه السلام فرمود
که من هم به پیغمبر ص گفتیم بدرم و مادرم فدای تو باد اینهمه
شوار بخوانند این دعا سبب دهند پس پیغمبر صلی الله علیه و آله
فرمود یا علی حب بر میدهم من ترا برزگتر از این کسی که بخواند این
دعا را و جمیع گناهان کبیره از او سر زده باشد اگر در آن روز یاد را
شب که این دعا خوانده باشد عبودت نزد خدا شهید است

عجی

یعنی مرده او مثل مرتبه شهید است و اگر چه توبه ناکرده بمیرد
کسی امروزه حق تعالی خواننده این دعا را و اهل بیت خواننده این
دعا را و پدر و مادر و پسر و موذن مسجد و پیش نمازخانه
این دعا را بگوید و بخشش خود و برحت و مهربانی خود انشاء
دعا اینست اللهم انک حی الاموت و صادر و لا تکذب
و قاهر لا تقهر و بدی لا تنفد و قریب لا تعد و قادر لا تضار
و غافر لا نظلم و صمد لا نطعم و قیوم لا ننام و محیب لا نسأم
و جبار لا نعان و عظیم لا نرام و عالی لا تعلم و قوی لا نضعف
و حلیم لا یجھل و جلیل لا نوصف و وافی لا تخلف و عالی

که میخواهد برود آن کوه شکافته میکرد تا آنکه هر جا که میخواهد
 برود و آنجا خواند این دعا را برود و آنرا عاقل میکرد و اگر برزنی که
 در برزاید بخواند اسان میکرد و بر وزلیدن را و بخی کسی که مرل
 پیغمبر نموده است اگر کسی بخواند این اسما را چهل شب جمعه
 می آرد خدا تعالی هر گاهی را که میان او و خدا باشد و اگر
 کسی داخل شود بر پاشاهی ظالم از این اسما را بخواند حق تعالی دفع می
 کند شر از پادشاه و کسی که بخواند این اسما را تا او را خوار بترمی
 اندکیز اند حق تعالی هفتاد هزار فرشته را از روحانیون
 که رویهای ایشان همه تر از آفتاب و ماه باشد بهفتاد هزار

زین

مزیه است غفار می کند جهت خواننده اسما را برای او میسوزند
 حسن او را عام میکنند او را و اگر میرد در آن روز باشد کسی که خواند
 باشد این اسما را ثواب شهید را با او میدهد و اگر هر گاه آن
 کبیران و سرزده باشد می آرد حق تعالی گاهان او را و پدید
 مادر و فرزندان و اهل بیت او را و مؤذن مسجد و پیشمازا او را
 اِنَّ دَعَايَ اِيْتَسَتْ بِاَسْمَاءِ الْمُؤْمِنِ الْمُحِبِّمِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ
 الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْقَاهِرِ الْقَادِرِ الْمُقْتَدِرِ يَا مَنْ يَأْتِي بِرُكُلِ
 نَجِّ عَمِيقٍ بِالسَّنَةِ شَتَّى وَالْعَايَةِ مُخْتَلِفَةٍ وَحَوَائِجِ اُخْرَى
 يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ اَنْتَ الَّذِي لَا تُعْتَرِكُ الْاَرْضُ

وَلَا تُحِطُ بِكَ إِلَّا كُنْهٌ وَلَا تَأْخُذُكَ نَوْمٌ وَلَا سِنَّةٌ لَيْسَ لِحَازِنِ
 أَقْرَبِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَسَهْلِي مَا أَخَافُ حَزَنَهُ سُبْحَانَكَ اللَّهُ
 لَا أَنْتَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي
 فَاعْفُرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ وَلَا خَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا دَعَا عِيَّ بِيكَرِ دَرَعَةَ
 الدَّاعِي وَدَرِ صَبَاحِ نَقْلِ اسْتِ كِه رُوِي جِبْرِئِيلُ نَازِلُ شَدِ
 بِرِ بَعْجِيرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ خَدَانِ وَخَوْشِيَّالِ كَهْتِ السَّلَاةِ
 عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ بِعِمْ فَرَمُودِ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا جِبْرِئِيلُ بِرِ كَهْتِ جِبْرِئِيلُ

کریمه

یا محمد

يا محمد خدای تعالی برای تو هدیه فرستاده پیغمبر فرمود یا جبرئیل
 چه چیز است از هدیه جبرئیل گفت چند کلمه است از
 کتبهای عرش که خدای تعالی اکر ام کرده است ترا باز کلمات
 پیغمبر فرمود که کدام است ان کلمات جبرئیل گفت بگو
 این کلمات یا مَنْ أَظْهَرَ الْجَبَلِ وَسَوَّاهُ الْقَبِيعِ يَا مَنْ لَمْ يَأْخُذْ
 بِالْحَبْرَةِ وَكَمْ يَهْتِكُ السِّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ
 يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كِلْتَا
 نَجْوَى وَمُسْتَهْمِي كُلِّ شَكْوَى يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ
 يَا مُنْتَدِنًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا رَبَّنَا يَا سَدَنًا وَنَا يَا

مَوْلَانَا وَبِأَعْيَابِنَا عَمَّنَا أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ أَنْ لَا تُشَوِّهَ خَلْقِي

بِالْتَارِ لَيْسَ بِمَعْرُوضٍ عَلَيْهِ وَاللهُ فَرَمُودٌ بِأَجْرِي لِحَبِيرِ

ثَوَابِ أَيْنِ كَلِمَاتِ جَبْرِيَلْ كَفْتُ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ أَنْ تَوَا

اين علم منقطع ميشود يعنى چندين ثواب دارد که دیگر نميگویند

دَانِسْتُ الرَّجْعَ شَوْدِ مَلَانِكُهُ هَفَّتَ سَمَانٌ وَهَفَّتَ زَمِينٌ بِرَّ

اینکه وصف نمائید تا روز قیامت ثواب این کلمات از هزار

جزء بجزء و را وصف نمیتوانند کرد و هزار یک ثواب انرا نمیتوانند

کَفْتُ دِيسِ هِرْكَاهِ بَكُويدِ بِنْدَهْ يَا مَنْ أظْهَرَ الْجَمِيلَ وَسَتَرَ الْقَبِيحَ

می پوشاند حق تعالی او را بر حجت خود در دنیا و در آخرت به

مکون

نیکویی و خوبی و می پوشاند درد دنیا و آخرت بر آن بنده هزار

پرده پس هرگاه بگوید یا مَنْ لَمْ يُؤْخِذْ بِالْحَبْرِ بَرَةٌ وَ لَمْ يَهْتَبِكْ

الْتِئَابَ حَسَابٌ عَمِّي كُنْدَ خُدَايَ تَعَالَى دَرِ رُوزِ قِيَامَتِ وَ عَمِّي

درد پرده او را روزی که پرده ها دریده میشود و رسوا

میکردند خلافت و هرگاه بگوید يَا عَظِيمَ الْعَفْوَ عَمِّي نَجَسِدُ

حق سبحانه و تعالی گناهان او را و اگر چه گناهان او بگردد

گناههای دریاها باشد و هرگاه بگوید يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ مَبْدُودٌ

حق تعالی از وحی دزدی او و شل بخوری او و چیزهایی که

درد دنیا کرده که باعث ترس در آخرت است از گناهان که بر

هرگاه بگوید یا واسع المغفرة ميکشايد خدای عزوجل
از برای او هفتاد در از رحمت پس او فرو میرود در رحمت
الهی و هرگاه بگوید یا باسط الیدین بالرحمة یهن میکند و
میکشاید دست خدای یعنی قدرت خدا بر از بنده رحمت
و هرگاه بگوید یا صاحب کل سجوی و منسجی کل شکوی میخشد
خدای تعالی او را ثواب هر کسی که براه خوب رفته و کار خوب
کرده از کسانی که مصیبت بخودشان رسیده باشد و ثواب
هر کسی که صبح باشد و ثواب کسی که بیمار باشد و ثواب کسی
که از تنگی روزگار دلش تنگ شده باشد و تنگی بکشد و کسی

اطهار

اطهار نکند و ثواب هر مسکین و ثواب هر فقیر و ثواب هر
کسی که صاحب مصیبت باشد تا روز قیامت و هرگاه بگوید
یا کریم الضحی اگر او میکند خدا تعالی از بنده را مثل عبید بن
و هرگاه بگوید یا عظیم الکرن اعطا میکند حق سبحانه و تعالی
در روز قیامت از زوهای او و از زوهای خلائق را و هر
بگوید یا مبتدئ یا بالعم قبل استخفاها اعطا میکند خدا تعالی
او مزد و ثواب بعد کسی که شکر نعمتهای او کرده باشد و هرگاه
بگوید یا ربنا و یا سیدنا و یا مولانا میگوید حق سبحانه و تعالی
شاه شوی ملائکه من بدرستی که امر زدیم او را و بخشیدیم با او

مزد و ثواب بعد کسی که خلق کرده ام او را از اهل ^{بهشت} و دوزخ
و اسمانها و زمین هفتکانه و افتاب و ماه و ستارها و قطرها
بارانها و اصناف و انواع خلق و کوهها و سنبل و ریزها و کجا
و غیر ازینها و عرش و کرسی و هرگاه بگوید یا مولانا پر میکند
حق تعالی دل او را از ایمان و هرگاه بگوید یا غایب و غیبنا
اعطای کند خدا تعالی روز قیامت هر چیزی که رغبه
او باشد و مثل انجیری که رغبه خلائق باشد یعنی هر چیزی را که
خلائق رغبه میکنند و از خود دارند مثل انجیر را با و همینند
و هرگاه بگوید یا سألک ان لا تشوه خلقی بالتار میگوید پرور

بجز

جبار جل جلاله بنده من بخواند از آتش ازاد کرد انم او را شاهد
باشید ای فرشتگان من که بدستی ازاد کرد انیدم او را از آتش
و ازاد کرد انیدم پدر و مادر و برادر و خواهر و اهل خانه او و فرزندان
او و همسایهای او را قبول میکنم در روز قیامت شفاعت او را
در ماده هر کسی که آتش برایشان واجب شده باشد و پناه دهید
ایشان را از آتش یا محمد پیاموز تو این کلمات بر مومنین متقین
و از خداترسان و صیاموز این دعا را بر منافقین پس بدستی
که این دعا بیست که مستجاب میشود از برای خواننده این دعا
و این دعا بیست که اهل بیت المعمور بخوانند و طواقی بنهند

شرح سوره قل هو الله جل و علا و رس علیه الرحمه در کما
 مجتبی بروایت صحیح نقل کرده از عبدالله بن عباس رضی الله عنه
 گفته است که پیغمبر صلی الله علیه و اله میفرمود که شب
 و روز از عذاب الهی میترسیدم تا آنکه جبرئیل علیه السلام
 از جانب الهی آمد و سوره قل هو الله احد آورد دانستم که خدا
 عز و جل امت مرا عذاب نخواهد کرد بعد از آن پس کسی بخواند
 آتیه را بعد از هر نمازی بنام حق تعالی بگوید یا ایزد
 آسمان بر سر او و نازل میگردد بر او سکون و آرامش و اندر
 این سوره خانه اسیب مثل خانه زینب و غسل در حوالی عرش و نظر

و...

سکند خدای عز و جل از روی شفقت بخواننده این سوره پس
 میامزد او را از روی کرم از منزشی که بعد از او عذاب نمیکند
 از روز از خدا چیزی نمیخواهد مگر آنکه میبخشد او هر چیزی
 و میگرداند او را در حفظ و از آن روزی که خواند تا روز قیامت
 خیر دنیا و آخرت پیش او می آید و میرسد با او رستگاری و بلند
 رتبه و فراخ میگردد بر او روزی و در آن میگردد عمر او و
 کفایت میکند حق تعالی همه کارهای او را و نمیچشد سگرات
 و کز او نجات مییابد از عذاب قبر و نمیتهد از کارهای خود
 وقتی که مردم میترسند و پناه نمیدهند کسی روزی که مردم پناه

مینزد پس هرگاه روز قیامت می آورد بجهت اوشتی
 از دوز سفید و سوار میگردد اند بر آن شتر پس سواره میرود
 تا آنکه می رسد در میان دستهای خدای یعنی در جایی که حق تعالی
 نیکان را در آنجا میدارد و نظر میکند خدا تعالی باو بر حمت
 و اکرام و بزرگ داشت میکند بر بهشت که هر جا که از بنده
 خواهد منزل بکند و این سوره نسبت خدای عزوجل است
 خوشحال کسی که بخواند این سوره را پس کسی نیست که بخواند این
 سوره را مگر آنکه موکل میگردد اند خدای عزوجل با و صد هزار
 فرشته را که محافظت او می کنند از پیش روی او و از پس سر او

داستغفار

داستغفار می کنند از برای او و از برای او حسنه می نویسند تا از
 که میرود و صیقل انداز برای او در بهشت بهر حرفی یک درخت
 خرما می دهد در آن درخت هزار هزار شاخ باشد و بر هر شاخ یک
 ریل روان خرما خورک هر خرما می مثل بلند می درختی که روشن
 میگردد آن نور آن خرما میان آسمان و زمین را در درخت آن خرما
 از طلاست و خرما می از دوزخ است و موکل میگردد اند هزار
 فرشته که بنا کنند از برای او شهرها و قصرها و چون که رود
 زمین خوشحال میگردد و می میرد امر زیاد شد و هرگاه
 می ایستد نزد پروردگار خود خدا تعالی میفرماید بشارة فرشته

باد تازی که از برای تست مردم از بزرگیها و روشها و روشها چشم
تو ملائکه تجب میکنند از نزدیکی او بخدای عزوجل خوانند
این سوره ازادی و برآه است از آتش و کسی که بخواند حاضر میشود
نزد هفتاد هزار فرشته و خدای عزوجل میفرماید که ای
ملائکه من ببینید که چه میخواند بنده من و خدا دانایان است
خود که چه حاجت دارد و کسی که دست دارد خواندن او را
می نویسد و از استکان بر هر گاه قیامت شود ملائکه
میگویند یا ربنا این بنده دوست میداشت نسبت ترا بخدا
عزوجل میفرماید که مشایعت کنند هر فرشته گاه از آستانند

اورا

اورا از قبیل عروس و داخل بهشت شوند ملائکه چون در
وقصه های او را می بینند میگویند چه باعث شده که مرتبه این
بلند تر است از مرتبه کسانی که با او بودند پس خدای عزوجل
میفرماید که من سبحان فرستادم و کتابهای خود بر ایشان نازل
کردم و ظاهر کردم برای ایشان که چه خواهم کرد کسی که ایمان
بمن بیورد از کرامتها و کسی که کافر گردد مرا عذاب میکنم او را
و هر کسی که اطاعت من میکند او را داخل بهشت میکنم
و هر کس را بچنین مرتبه نمیرسانم هر کس را بقدر عمل او ثواب
میدهم و کسی که کسی که دست میدارد بخواندن او را در شب

و روز پس بواسطه این مرتبه را با و ادم و تقضیل آدم بر سا
کسان از اهل بهشت پس کسی که بمیرد بر دوستی پس خدای عزوجل
میفرماید که لیست فرز بدهد بنده مرا منم پروردگار و عزوجل
میدهم پس میگوید ای بنده من داخل شو بهشت مراد هر کس
داخل میشود میگوید که الحمد لله الذی صدقنا و صدقنا خوشا
حال کسی که دوست دارد خواندن او را پس کسی که بخواند هر روز
سه مرتبه می گوید خدای عزوجل ای بنده من توفیق یافتی
و رسیدی با نخی برمی که مراد تو است نیست بهشت من
و داخل میکردانم ترا تا آنکه به بینی که چه مهتاب کرده ام برای تو

از کرامتها و نعمتها بخواندن تو قل هو الله احد را پس داخل
بهشت میگرد میسیند هزار هزار قهرمان بر هزار هزار
شهر که بزرگی هر شهری بقدر میان مشرق و مغرب است
دوازده شهر قصرها و باغهاست پس رغبت کنید و خوانند
آن بدرستی که هیچ مومنی بخواند او را روزی ده مرتبه مگر
آنکه مستوجب رضوان الله الاکبر میگردد و با صدیقین
و پانچم بران و باشد خدا خواهد بود و کسی که بلیست مرتبه
بخواند او را ثواب هفتصد شهید میدهدند و مبارک میگرد
بر او مال و فرزند و مردم خانه او و کسی که سی مرتبه بخواند

میرزا

میرزا

میرزا

بنامیکند از برای اوستی هزار ضرر در هشتاد و کسی که

چهل مرتبه بخواند همسایه پیغمبر میکرد در هشتاد

از آنش در و زخ بدان بدرستی که خیر دنیا و آخرت بخواند

و کسی که پنجاه مرتبه بخواند می از مزد گناه پنجاه ساله او را

آن حاصل میگرد و متعهد نمیشود

و کسی که صد مرتبه بخواند بنویسند از برای او عقیقه

خواندن آنرا مگر سعادت و با ائمه آید

صد ساله را و کسی که دو سبت مرتبه بخواند پس گوید پاک

خواندن آنرا مگر اشقیاء

از او کرده است دو سبت بنده را و کسی که چهار صد مرتبه

اللهم صل علی

بخواند میدهند با و ثواب چهار صد شهید و کسی که

محمد

پانصد مرتبه بخواند می از مزد خدا تعالی او را و پدید

و محمد

مادر او را و کسی که هزار مرتبه بخواند پس تحقیق که بیدل

و سلام علیکم

مادر او را و کسی که هزار مرتبه بخواند پس تحقیق که بیدل

محمد

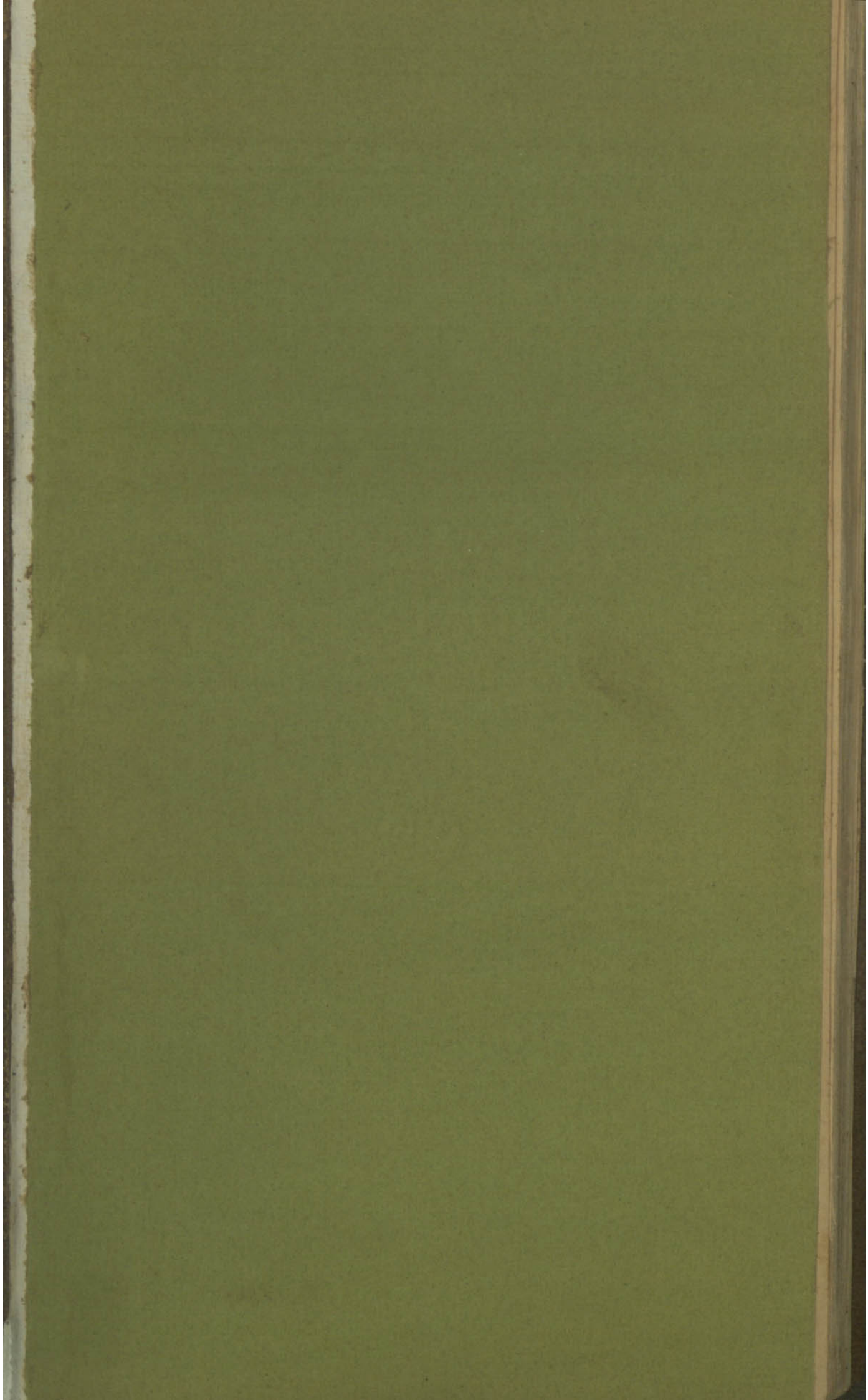
بسم الله الرحمن الرحيم

بصبح تلاوت کلام تا شب فریاد با او در روز و
شام تلاوت نماید تا صبح در امان خیر باشد بحولت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
لَمْ يَكُنْ لَكَ كَلِمَةٌ اَوْ لَكَ عِلْمٌ
وَكَلَّمْتُ وَاَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ
عَوْلٌ وَّكَافُوۡةٌ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
نَاۤءِ اللّٰهِ كَانَ وَّمَا كُنَّا نَشْكُرُ لَكَ
بِاللّٰهِ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِیْرٌ وَّارِءٌ
بِاِحْوَالِ كُلِّ شَيْءٍ عَلِیْمٌ اَللّٰهُمَّ
وَذِيكَ مِنْ نَفْسٍ نَفْسٍ وَّمِنْ
ذَاتِكَ اَنْتَ اَخَذْتَ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ
صِرَاطَكَ مُسْتَقِیْمٌ

خط